

Indenrigsministeren: Det er mig meget kjært, at jeg kan slutte mig til det stillede Ændringsforslag med Hensyn til den Forandring, som derved vilde fremkomme for Obbekjær Byes Vedkommende, idet nemlig Sagen, som den ærede Forslagsstiller bemærkede, i det hele er endelig vedtaget i den festsigtede Stændersforsamling med den ene Forandring, der allerede foreligger her nu til 2den Behandling, og med nogle enkelte Forandringer, med Hensyn til hvilke jeg forbeholder mig til 3die Behandling at stille tilsvarende Ændringsforslag. Det er saadanne Forslag, som jeg idetmindste for mit Vedkommende troer, at det ærede Thing med Rolighed kan gaae ind paa. Hvad angaaer den Form, hvori Forslaget er stillet, troer jeg, at det Coriecteste vilde være, saaledes som den ærede Forslagsstiller allerede antydede, at der i den anden Række efter Foel Sogn tilføies med Undtagelse af Obbekjær By, netop fordi Obbekjær er en By og ikke et Sogn; jeg troer ikke, at man ret vel kan gjøre Tilføiningen i den første Række, idet der isorveien kun er talt om Sogne, det hedder jo i Paragraphen: „Med Hensyn til de i det Følgende nærmere betegnede Auliggender blive esternævnte til de blandede Districter Syd for Kongeaalen hørende Sogne at henlægge under Kongeriget Danmarks Lovgivning og Bestyrelse“. Obbekjær er som sagt ikke et Sogn; altsaa passer det for det Første ikke formelt at sætte Tilføiningen i den første Række, og for det Andet er der ingen Grund dertil, da der ikke skeer nogen Forandring; Forholdet bliver i Gæt og Alt saaledes, som det fortiden er; Obbekjær er et lille særskilt District, der er localt affondret. Naar det nu lykkes at faae Obbekjær By ud af den anden Række, vil det efter min Formening, saaledes som jeg allerede har sagt, i formel Henseende være mindre rigtigt at sætte den i den første Række, da Obbekjær ikke er et Sogn, men en By; det er ogsaa, som jeg allerede har sagt, unødvendigt, fordi Forholdet for Obbekjær Byes Vedkommende bliver fuldstændig saaledes, som de Vedkommende selv vuske, og saaledes, som det her er foreslaaet.

Med Hensyn til det constitutionelle Spørgsmaal, der blev reist sidste Gang, skal jeg be-

mærke, at jeg paany har taget det under en faa samvittighedsfuld Overveielse, som jeg kan; jeg troer, at jeg tør sige, at jeg er meget nansom med Hensyn til alle Spørgsmaal, vedkommende den rettlige Opfattelse af Forholdet mellem Grundloven og Love ialmindelighed. Efter denne fornyede Overveielse staaer det aldeles klart for mig, at Lovgivningsmagten er i sin gode Ret, naar den vedtager et saadant Forslag som dette, just i Hensindhold til en Paragraph, som er kommen ind i Grundlovsindfrænkningensbestemmelsen af 2den Octbr. 1855; ved Gjennemlæsningen af de Forhandlinger, som i sin Tid desangaaende fandt Sted i 1853, troer jeg, fremgaaer det klart, at man just har tænkt, ikke blot paa Als og Vro, men ogsaa paa de heromhandlede Enclaver; den daværende Ordfører omtalte netop i den Henseende Enclaverne. Jeg maa derfor meget tilraade det ærede Thing at vedtage Forslaget, saaledes som det her foreligger. Forsaavidt der er Spørgsmaal om Valgrettens Udøvelse og hvad der dermed staaer i Forbindelse, da forholder det sig saaledes, som jeg ved første Behandling bemærkede, at i den Henseende vil der ikke skee den allermindste Forandring. De ærede Herrer ville erindre, at der af en æret Rigsdagsmand blev talt om Sammenhængen mellem Valgretten og Soguesforstanderskaberne o. s. v.; men Sagen er den, at i den hele Række af Sogne, som her ere nævnte i § 1 i den anden Række, nemlig Hjortlund, Kalslund, Lintrup, Nør-Hjerting etc., er der intet Sogneforstanderskab. Fra 1848 af har man nemlig i disse Forhold hjulpet sig med administrative Bestemmelser; der er dannet Valgcommuner, paa den Maade har man faaet det hele Valgvæsen organiseret. Dersom det ærede Thing skulde mene, at dette Spørgsmaal helst maatte ordnes ved en formelig Lov, er der ikke det Mindste til Hinder derfor; men man har i den som i andre Retninger maattet hjælpe sig paa den Maade, man eengang har vænnet sig til. Det er først efterhaanden, at man paa forskjellig Maade bringer den strenge Form ind i disse og lignende aldeles locale Forhold. Det ærede Thing vil erindre, at for ikke lang Tid siden var f. Ex. Christiansø uden Lov i den Henseende; da der var Spørgsmaal i andre